

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 461

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 iulie 2007

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 504 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.....	2-3	Decizia nr. 562 din 7 iunie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical.....	10-12
Decizia nr. 505 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4, 5 și 6 din Codul de procedură civilă.....	4-5	Decizia nr. 564 din 7 iunie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.....	12-13
Decizia nr. 522 din 31 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.....	5-7	Decizia nr. 567 din 7 iunie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.....	14-16
Decizia nr. 542 din 7 iunie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.....	7-8		
Decizia nr. 561 din 7 iunie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399 și art. 402 din Codul de procedură penală.....	9-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 504**

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție invocată de Marcel Plămadă Ursache în Dosarul nr. 6.319/30/2006 (număr vechi 5.836/2006) al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal răspunde reprezentantul părții Silviu Gheorghe Țerescu, avocat, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul părții prezente solicită admiterea excepției, arătând, în esență, că textul de lege criticat este discriminatoriu, deoarece instituie posibilitatea acordării unei reparații triple a prejudiciului cauzat titularului dreptului de autor, ca urmare a folosirii fără drept a operei sale. Se susține că prevederile legale criticate derogă de la principiul constituțional al ocrotirii în mod egal a proprietății private și de la dreptul comun în materie, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept, democratic și social al României, art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 23 alin. (12) privitor la obligativitatea stabilirii și aplicării pedepselor în condițiile și în temeiul legii și art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat reprezintă tocmai consacrarea legală a principiului răspunderii civile delictuale, unde funcționează regula reparației integrale a prejudiciului cauzat, spre deosebire de situația unui debitor contractual, ținut să răspundă doar pentru prejudiciul previzibil la momentul încheierii contractului. Se mai arată că nu poate fi reținută invocarea încălcării dispozițiilor art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, având în vedere faptul că textul de lege criticat nu reglementează o pedeapsă, ci o sancțiune de drept civil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.319/30/2006 (număr vechi 5.836/2006), **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe. Excepția a fost ridicată de Marcel Plămadă Ursache într-o cauză având ca obiect judecarea acțiunii penale privind pe inculpații Silviu Gheorghe Țerescu, Marcel Plămadă Ursache și Alexandru Ionuț Nețoiu, trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de reproducere și comunicare publică a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe, reproducerea și difuzarea de opere și înregistrări sonore ale unui producător, infracțiuni reglementate de Legea nr. 8/1996.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că textul de lege criticat, instituind posibilitatea instanței de judecată de a acorda despăgubiri reprezentând triplul sumei ce ar fi fost legal datorată pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite, derogă de la regula reparației integrale a prejudiciului cauzat. Se arată că în acest mod este încălcat principiul constituțional al ocrotirii în mod egal a proprietății private, titularii drepturilor de autor fiind privilegiați, printr-o „reparație triplă” a prejudiciului cauzat.

Tribunalul Timiș — Secția penală apreciază că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2) din Constituție, deoarece derogă de la dreptul comun în materie, respectiv de la regula reparației integrale a prejudiciului cauzat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că invocarea încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (3) și ale art. 23 alin. (12) din Constituție este inadmisibilă, deoarece autorul excepției nu relevă niciun motiv de neconstituționalitate în acest sens. Referitor la principiul egalității în drepturi a cetățenilor, se arată că acesta nu presupune identitatea de tratament juridic în aplicarea unor măsuri, indiferent de natura lor. De asemenea, este neîntemeiată și invocarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, deoarece textul de lege criticat instituie o garanție pentru victima prejudiciului, în condițiile în care este foarte dificil de apreciat întinderea întregului prejudiciu cauzat titularului dreptului de autor sau al drepturilor conexe.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, deoarece posibilitatea obligării autorului faptei ilicite la restituirea atât a foloaselor nerealizate, cât și a beneficiilor realizate pe nedrept are în vedere câștigurile foarte mari obținute prin comercializarea sau folosirea fără drept a unor creații intelectuale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996. Art. 139 din Legea nr. 8/1996 a fost modificat prin art. I pct. 62 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 19 septembrie 2005, aprobată prin Legea nr. 329/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 31 iulie 2006, și are următorul conținut:

„(2) *La stabilirea despăgubirilor instanța de judecată ia în considerare: (...) b) fie acordarea de despăgubiri reprezentând triplul sumelor care ar fi fost legal datorate pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite, în cazul în care nu se pot aplica criteriile menționate la lit. a).*“

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept, democratic și social al României, art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 23 alin. (12) privitor la obligativitatea stabilirii și aplicării pedepselor în condițiile și în temeiul legii și art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 sunt cuprinse în Capitolul III — *Măsuri de protecție, proceduri și sancțiuni* și se referă la posibilitatea titularilor drepturilor de autor și ai drepturilor conexe de a solicita instanțelor de judecată sau altor organisme competente constatarea încălcării drepturilor recunoscute prin prezenta lege și repararea prejudiciului cauzat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție invocată de Marcel Plămadă Ursache în Dosarul nr. 6.319/30/2006 (număr vechi 5.836/2006) al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 505

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4, 5 și 6 din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4, 5 și 6 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Paraschiva Tudor în Dosarul nr. 12.110/302/2006 al Judecătoria Sectorului 5 București.

La apelul nominal răspunde partea Ion Tudor, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, partea Ion Tudor solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.110/302/2006, **Judecătoria Sectorului 5 a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 68 alin. 4, 5 și 6 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Paraschiva Tudor în cadrul soluționării unei cereri de evacuare formulate de Ion Tudor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate instituie un privilegiu în favoarea celor cu posibilități financiare, îngădesc dreptul la apărare, care poate fi exercitat atât în mod personal, cât și prin reprezentant avocat. Atât Constituția, cât și art. 67 din Codul de procedură civilă recunosc posibilitatea reprezentării prin mandatar, însă aceasta este goliță de conținut prin dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă. Totodată, alin. 5 și 6 ale art. 68 din Codul de procedură civilă consacră o inegalitate socială, deoarece creează un privilegiu în favoarea unor persoane care, fără a avea nici măcar studii juridice, au dreptul de a pune concluzii pentru soț și rude.

Judecătoria Sectorului 5 și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar dispozițiile legale criticate nu îngădesc dreptul la apărare, întrucât, potrivit Codului de procedură civilă, părțile au posibilitatea de a depune concluzii scrise.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea condițiilor de exercitare a mandatului de reprezentare a părților în procesul civil și limitele în care acesta poate fi exercitat dau expresie opțiunii legiuitorului în cadrul competenței prevăzute de art. 126 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât restricția mandatului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o împiedicare a dreptului la apărare, deoarece partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței, mandatarul având posibilitatea să formuleze cereri și să propună probe în tot cursul procesului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. 4, 5 și 6 din Codul de procedură civilă. Alin. 4 a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Astfel, dispozițiile de lege criticate au în prezent următorul cuprins:

„[...] Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.

Asistarea de către avocat nu este cerută doctorilor sau licențiaților în drept când ei sunt mandatar în pricinile soțului sau rudelor până la al patrulea grad inclusiv.

De asemenea asistarea de către avocat nu este cerută la judecătoria când partea este reprezentată prin soț sau rudă până la al patrulea grad inclusiv.“

Autorul excepției susține că dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 privind principiul egalității în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de

procedură civilă — raportate la prevederile art. 20, 24 și 53 din Constituție —, s-a pronunțat prin Decizia nr. 582 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 1 noiembrie 2006, statuând că restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o împiedicare a accesului liber la justiție, întrucât partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată, iar mandatarul are posibilitatea să formuleze cereri și să propună probe în tot cursul procesului, precum și dreptul de a depune concluzii scrise. Posibilitatea reprezentării părții prin mandatar este prevăzută doar de art. 67 și 68 din Codul de procedură civilă, care stabilesc condițiile de exercitare a acestui mandat, iar aceste condiții, precum și limitele în care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește regulile privind procedura de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele din decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Cu privire la dispozițiile alin. 5 și 6 ale art. 68 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală referitoare la egalitatea în fața legii, deoarece stabilesc — în considerarea unor situații deosebite — excepții de la regula instituită prin alin. 4 al aceluiași articol. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale (Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994), nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și, de aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4, 5 și 6 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Paraschiva Tudor în Dosarul nr. 12.110/302/2006 al Judecătorei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 522

din 31 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

excepție ridicată de Mihai Pârv în Dosarul nr. 1.004/210/2006 al Judecătorei Chișineu Criș.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă cu privire la cererea de amânare a judecării în vederea angajării unui apărător, formulată de partea Zsolt Czarán.

Partea prezentă lasă la aprecierea Curții Constituționale amânarea judecării cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989,

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării cauzei, formulată de partea Zsolt Czaran.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă solicită admiterea excepției pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât neconstituționalitatea textului de lege criticat este dedusă din interpretarea și aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.004/210/2006, **Judecătoria Chișineu Criș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Mihai Pârv într-un proces civil având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 14 din Legea nr. 10/2001 contravine principiului constituțional al neretroactivității legii, întrucât contractul prin care Consiliul popular al comunei Sepreuş i-a concesionat un teren a fost încheiat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001, iar la data încheierii acestui contract fostul proprietar nu revendicase terenul. În opinia autorului excepției, prin reglementarea cuprinsă în textul criticat, legiuitorul a avut în vedere doar acele situații în care contractele de concesiune au fost încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001, precum și acele contracte în care prețul concesiunii nu s-a achitat integral, renegocierea urmând a se face doar pentru tranșele rămase neachitate.

Judecătoria Chișineu Criș apreciază că ultima teză a textului de lege criticat, care prevede „[...] cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, dacă aceste contracte au fost încheiate potrivit legii“, este neconstituțională, contravenind prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest sens arată că art. 14 din Legea nr. 10/2001 ar urma să se aplice și contractelor de concesiune încheiate înainte de intrarea în vigoare a acestei legi, dând astfel posibilitatea noului proprietar să renegocieze clauzele contractului și să modifice astfel raportul juridic încheiat anterior restituirii în natură a imobilului, care în momentul încheierii contractului de concesiune era în proprietatea altuia.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale cu privire la principiul neretroactivității legii.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând, de asemenea, jurisprudența Curții cu privire la prevederile de lege criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, având următoarea redactare: *„Dacă imobilul restituit prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească face obiectul unui contract de locațiune, concesiune, locație de gestiune sau asociere în participațiune, noul proprietar se va subroga în drepturile statului sau ale persoanei juridice deținătoare, cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, dacă aceste contracte au fost încheiate potrivit legii.“*

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit textului de lege criticat, în cazul în care un imobil restituit prin procedurile administrative prevăzute de Legea nr. 10/2001 sau prin hotărâre judecătorească face obiectul unui contract de locațiune, concesiune, locație de gestiune sau asociere în participațiune, noul proprietar se subrogă în drepturile statului sau ale persoanei juridice deținătoare, cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, dacă aceste contracte au fost încheiate potrivit legii.

Autorul excepției, în calitate de concesionar, consideră că acest text contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, referitor la principiul neretroactivității legii, întrucât prevederile criticate sunt aplicabile și contractului de concesiune pe care l-a încheiat cu Consiliul local al comunei Sepreuş înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001. Or, la această dată, el își îndeplinește obligațiile asumate prin contractul de concesiune, respectiv edificarea unei construcții și plata prețului concesiunii.

Cu privire la principiul neretroactivității legii, Curtea, prin Decizia nr. 409 din 4 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 27 noiembrie 2003, a statuat că, ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a noii legi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării acestei legi, respectându-se suveranitatea legii anterioare. A decide că prin dispozițiile sale legea nouă ar putea desființa sau modifica situații juridice anterioare, existente ca o consecință a actelor normative care nu mai sunt în vigoare, ar însemna să se încalce principiul constituțional al neretroactivității legii civile. Legea nouă însă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi.

Raportând cele arătate cu titlu principial la norma dedusă controlului, Curtea constată că textul de lege

criticat nu conține nicio reglementare care ar putea duce la concluzia că ar fi aplicabil și situațiilor juridice anterioare intrării în vigoare a acestei legi. Determinarea situațiilor juridice care rămân supuse vechii reglementări, precum și a celor care vor fi guvernate de noua reglementare nu constituie o problemă de constituționalitate, ci de succesiune în timp a legilor (*tempus regit actum*).

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Mihai Pârv în Dosarul nr. 1.004/210/2006 al Judecătoriei Chișineu Criș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 542

din 7 iunie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Margot Munteanu în Dosarul nr. 2.687/299/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, prin avocat G.G. Florescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, apărătorul părții prezente solicită admiterea excepției, pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată. Depune note scrise.

Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că aspectele privind aplicarea și interpretarea legii sunt de competența instanțelor judecătorești. Așadar, neconstituționalitatea textului de lege criticat este dedusă din modul de aplicare a prevederilor legale în cauză. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „(2) Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției.”

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.687/299/2005, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Margot Munteanu într-un proces civil de evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât stabilesc două categorii de cetățeni, pe de o parte, cetățeni cu drepturi depline al căror drept de proprietate se bazează pe dispozițiile art. 480 din Codul civil, iar pe de altă parte, se situează cetățenii al căror drept de proprietate este limitat prin dispoziția de restituire în natură

a imobilului, emisă de primar, dispoziție care este un act administrativ unilateral. Autorul excepției mai susține că dreptul de proprietate și dovada acestuia sunt reglementate de Codul civil, care este o lege organică, în timp ce Legea nr. 10/2001, ce reglementează numai restituirea imobilelor preluate abuziv, este o lege ordinară.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale. În acest sens, arată că Legea nr. 10/2001, fiind o lege specială, acordă deciziei sau dispoziției de restituire în natură a unui imobil, emisă de primar, valoarea juridică a unui titlu de proprietate ce poate fi cenzurat în justiție pe calea unei contestații. De aceea, persoana care beneficiază de o decizie de restituire în natură a unui imobil, emisă de primar, nu este privilegiată față de persoana care la rândul său deține un alt titlu de proprietate prevăzut de legea civilă.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, întrucât Legea nr. 10/2001 este o lege specială în materia revendicării imobiliare, prin care legiuitorul a urmărit să evite perpetuarea stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a imobilelor preluate abuziv.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Margot Munteanu în Dosarul nr. 2.687/299/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, având următoarea redactare: „*Decizia sau, după caz, dispoziția de aprobare a restituirii în natură a imobilului face dovada proprietății persoanei îndreptățite asupra acestuia, are forța probantă a unui înscris autentic și constituie titlu executoriu pentru punerea în posesie, după îndeplinirea formalităților de publicitate imobiliară.*“

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, coroborat cu art. 13 privind limba oficială, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată și art. 73 referitor la categoriile de legi. Este invocată, de asemenea, încălcarea prevederilor primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității prevederilor art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001, s-a mai pronunțat într-o altă cauză cu o motivare similară. Astfel, prin Decizia nr. 739 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 5 ianuarie 2007, Curtea a statuat că Legea nr. 10/2001 este o lege specială în materia revendicării imobiliare, prin care legiuitorul a urmărit să evite perpetuarea stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice, în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989. Soluția de restituire a acestor imobile este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază dreptul pe care acesta îl are în a decide asupra modului de reparare a abuzurilor din legislația trecută cu privire la dreptul de proprietate privată. De aceea, legiuitorul a instituit o procedură administrativă obligatorie pentru obținerea reparațiilor în natură sau prin echivalent și care permite controlul judecătoresc asupra actelor emise în cadrul acestei proceduri.

Considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

În ceea ce privește invocarea încălcării art. 13 din Constituție, referitor la limba oficială, Curtea constată că acest text nu este incident în cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 561

din 7 iunie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399 și art. 402 din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 397, art. 399 și art. 402 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 397: *„Cererea de revizuire se adresează procurorului de la parchetul de pe lângă instanța care a judecat cauza în primă instanță.*

Cererea se face în scris, cu arătarea cazului de revizuire pe care se întemeiază și a mijloacelor de probă în dovedirea acestuia.

Dacă cererea nu îndeplinește condițiile arătate în alin. 2, procurorul cheamă persoana care a făcut cererea în vederea completării sau precizării acesteia.“

— Art. 399: *„După introducerea cererii de revizuire procurorul ascultă, dacă este cazul, potrivit art. 397 alin. 3, persoana care solicită revizuirea. În cazul când este necesară efectuarea de cercetări pentru a verifica temeinicia cererii de revizuire, procurorul dispune aceasta prin ordonanță.*

Totodată, procurorul cere, dacă este necesar, dosarul cauzei.

Pentru efectuarea actelor de cercetare procurorul poate delega organul de cercetare penală. Dispozițiile art. 217 alin. ultim sunt aplicabile.

Termenul de efectuare a actelor de cercetare este de 2 luni și curge de la data introducerii cererii de revizuire.

După efectuarea cercetărilor, procurorul înaintează întregul material împreună cu concluziile sale instanței competente.“

— Art. 402: *„La primirea lucrărilor trimise de procuror, președintele instanței fixează termen de judecată pentru examinarea cererii de revizuire, în vederea admiterii în principiu, dispunând citarea părților interesate.*

Când persoana în favoarea sau defavoarea căreia s-a cerut revizuirea se află în stare de deținere, chiar într-o altă cauză, președintele dispune încunoștințarea acestei persoane despre termen și ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu.

Persoana arestată este adusă la judecată.“

Prevederile din Legea fundamentală pretins încălcate sunt cele ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, se constată că dispozițiile art. 397, art. 399 și art. 402 din Codul de procedură penală, instituind reguli privind modul de soluționare a cererii de revizuire, nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime și de a beneficia de un proces echitabil. Legislația procesual penală prevede suficiente garanții pentru asigurarea accesului liber la justiție, astfel, după efectuarea cercetărilor

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399 și art. 402 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurel Olteanu în Dosarul nr. 114/107/2006 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 114/107/2006, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399 și art. 402 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Aurel Olteanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 397, art. 399 și art. 402 din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție, deoarece cererea de revizuire se adresează parchetului, iar nu instanței de judecată.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală apreciază că dispozițiile legale invocate nu aduc atingere principiului liberului acces la justiție, deoarece întreaga activitate desfășurată de procuror și de organele de urmărire penală, precum și întregul probatoriu administrat sunt supuse controlului instanței judecătorești.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

pentru verificarea temeiniciei cererii de revizuire, procurorul înaintează întregul material împreună cu concluziile sale instanței competente. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură penală, instanța, ascultând concluziile procurorului și ale părților, examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu.

În concluzie, din dispozițiile art. 397—406 din Codul de procedură penală rezultă faptul că este obligatorie sesizarea instanței de judecată, care, după verificarea probelor existente sau după administrarea de probe noi, se va pronunța cu privire la temeinicia cererii de revizuire.

Justificarea prezenței organelor de urmărire penală în procedura revizuirii se explică prin specificul acestei căi de atac, al cărui scop îl constituie repararea erorilor judiciare de fapt cuprinse în hotărârile judecătorești definitive. Calea de atac a revizuirii presupune reluarea procesului penal din

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, art. 399 și art. 402 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurel Olteanu în Dosarul nr. 114/107/2006 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală. Definitivă și general obligatorie. Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 562

din 7 iunie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor

proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție invocată de Consiliul Local al Orașului Săliștea de Sus și Consiliul Local al Comunei Fărcașa, județul Maramureș în Dosarul nr. 136/100/2007 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 136/100/2007, **Tribunalul Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical.**

Excepția a fost ridicată de instanța de judecată din oficiu, precum și de pârâții Consiliul local al orașului Săliște de Sus și Consiliul local al comunei Fărcașa, județul Maramureș, într-o cauză având ca obiect judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal, formulată de Instituția Prefectului județului Maramureș, prin care se solicita obligarea pârâtului Consiliul local al comunei Săliște de Sus la aprobarea listei spațiilor medicale ce urmează să fie vândute în condițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Tribunalul Maramureș—Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că actul normativ criticat este neconstituțional, deoarece instituirea obligativității vânzării spațiilor proprietate a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în care funcționează unități medicale contravine dispozițiilor art. 44 și art. 120 alin. (1) din Constituție, precum și prevederilor art. 36 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, privind atribuțiile consiliului local, în condițiile în care vânzarea nu a fost aprobată prin hotărâre a Consiliului.

De asemenea, în susținerea neconstituționalității textului de lege criticat, pârâții Consiliul local al orașului Săliște de Sus și Consiliul local al comunei Fărcașa arată că actul normativ criticat contravine principiului constituțional al autonomiei locale, descentralizării și deconcentrării serviciilor publice, deoarece permite prefectului „să intervină în actul de administrare realizat de Consiliul local”. Se mai susține și încălcarea dreptului de proprietate privată prin obligația vânzării spațiilor proprietate a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în care funcționează unități medicale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Se arată că există deja o jurisprudență constantă a Curții Constituționale în materie. De asemenea, se precizează că refuzul consiliilor locale sau județene de a aproba listele cu spațiile ce urmează a fi vândute, precum și modul în care prefectul trebuie să acționeze pentru respectarea dispozițiilor legale sunt probleme de interpretare și aplicare a legii, iar nu de constituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 iunie 2006.

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private și în art. 120 alin. (1) referitoare la principiile descentralizării autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice din unitățile administrativ-teritoriale.

Examinând excepția, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, modificată, actul normativ criticat stabilește cadrul juridic pentru vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în care funcționează unități medicale, precum și a spațiilor cu destinație pentru activități medicale sau activități conexe actului medical, neutilizate.

Potrivit art. 4, consiliile județene sau cele locale aprobă prin hotărâre lista spațiilor cu destinația de cabinete medicale sau în care se desfășoară activități conexe actului medical, aflate în proprietatea acestora ori în proprietatea privată a statului, și care se află în administrarea lor.

Așadar, stabilirea listei cu spațiile având destinația de cabinete medicale sau în care se desfășoară activități conexe actului medical, ce urmează a fi vândute, este dată prin lege în competența consiliilor județene sau a celor locale, aspect ce nu contravine dispozițiilor constituționale privind protecția dreptului de proprietate privată, ci, dimpotrivă, este în conformitate cu principiul constituțional stabilit prin art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit căruia, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 120 alin. (1) referitor la principiile descentralizării autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice din unitățile administrativ-teritoriale, Curtea constată că exercitarea autonomiei locale se circumscrie principiului constituțional al respectării legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

Asupra semnificației principiului statuat prin art. 120 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, că acest text constituțional se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Așa fiind, principiul autonomiei locale nu exclude, ci impune obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, în interesul comunităților

locale, interese care, în acest domeniu, al sănătății, nu trebuie să fie în contradicție cu interesele naționale.

De asemenea, în lumina Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, și ratificată de România prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997, „Prin autonomie locală se înțelege dreptul și capacitatea efectivă ale autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, **în cadrul legii**, în nume propriu și în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție invocată de Consiliul local al orașului Săliștea de Sus și Consiliul local al comunei Fărcașa, județul Maramureș în Dosarul nr. 136/100/2007 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 564

din 7 iunie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție invocată de Societatea Comercială „Compania Industrială pentru Transporturi” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 20.089/C/2006, (număr vechi 4.425/215/2006) al Judecătoriei Craiova — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 20.089/C/2006, (număr vechi 4.425/215/2006), **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.** Excepția a fost ridicată de Societatea comercială „Compania Industrială pentru Transporturi” — S.A. din Craiova într-o cauză având ca obiect acțiunea civilă având ca obiect obligarea sa la vânzarea unui

apartament în temeiul art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/1992.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private în mod egal, indiferent de titular, și alin. (3) privind exproprierea, precum și prevederilor Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, deoarece aduce o restrângere nejustificată a dreptului de proprietate privată al unei persoane juridice de drept privat asupra locuințelor construite din fondurile fostelor unități economice sau bugetare de stat, prin instituirea obligației vânzării acestora către chiriași.

Judecătoria Craiova — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat instituie o normă de „justiție socială”, acordând posibilitate chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit în vechiul sistem statal-juridic, și nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl reprezintă prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, potrivit căreia: „(1) *Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât*

locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private în mod egal, indiferent de titular, și alin. (3) privind exproprierea. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 par.1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și cu o motivare similară.

Astfel, prin Decizia nr. 525 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 20 iulie 2006, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, invocând jurisprudența sa anterioară asupra acestui text de lege.

Pentru a pronunța această soluție, s-a reținut, în decizia menționată, că, în cazul privatizării unităților din ale căror fonduri au fost construite locuințe ce au făcut obiectul unor contracte de vânzare-cumpărare, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este o obligație *in rem* (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, care ar fi avut în considerare societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării. Chiar dacă dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992 instituie o limitare legală a exercițiului dreptului de proprietate al unităților economice sau al societăților comerciale asupra acestor locuințe, o atare limitare este conformă prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Justificarea se impune atât din punct de vedere juridic, cât și social și moral, întrucât chiriașii au contribuit direct sau indirect la construirea acestor locuințe, fapt ce a impus instituirea unei norme de protecție socială ce a consacrat dreptul chiriașilor de a le cumpăra în condiții speciale, soluție legislativă care dă expresie obligației constituționale a statului de a asigura cetățenilor condițiile necesare pentru creșterea calității vieții și pentru un trai decent.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție invocată de Societatea Comercială „Compania Industrială pentru Transporturi” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 20.089/C/2006 (număr vechi 4.425/215/2006) al Judecătoriei Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 567

din 7 iunie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 10/2001
privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție invocată de Dorina Gândilă în Dosarul nr. 26.983/1/2004, număr în format vechi 8.257/2004, al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal răspunde autoarea excepției, personal și asistată de avocat, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent arată că partea Societatea Comercială „Mecanică Fină” — S.A. a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției.

Având cuvântul, reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea acesteia, arătând că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 20 din Constituție referitoare la Tratatul internațional privind drepturile omului, deoarece se referă la imobile preluate de stat fără titlu, aflate în patrimoniul unor societăți comerciale privatizate integral, ceea ce este în contradicție cu existența unui interes general, în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se mai arată că este încălcat și dreptul constituțional la protecția proprietății private, deoarece despăgubirile acordate sub formă de acțiuni la Fondul „Proprietatea” nu sunt efective, dat fiind faptul că acest organism de plasare de valori mobiliare nu funcționează în prezent. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece în cauză există autoritatea de lucru judecat, constând în faptul că autoarea excepției a mai invocat neconstituționalitatea aceluiași prevederi legale în aceeași cauză aflată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de

proprietate intelectuală, între aceleași părți și cu invocarea aceluiași motive de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 26.983/1/2004, număr în format vechi 8.257/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.** Excepția a fost ridicată de Dorina Gândilă într-o cauză având ca obiect acțiunea civilă privind restituirea în natură a unui teren.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat contravine jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, exprimată în Hotărârea *Radu împotriva României*, din 2006, prin raportare la dispozițiile art. 20 din Constituție. În acest sens, arată că persoana îndreptățită la restituirea unui imobil evidențiat în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate integral are dreptul la restituirea în echivalent, constând în despăgubiri corespunzătoare valorii de piață a imobilului solicitat, indiferent de împrejurarea că imobilul a fost preluat de stat cu titlu sau fără titlu, spre deosebire de foștii proprietari ai imobilelor preluate de stat, afectate unor activități publice, și pentru care legea prevede restituirea în natură.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținând și evidentul caracter dilatoriu al invocării acesteia. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu vine în contradicție cu reglementările internaționale ce ocrotesc dreptul de proprietate sau cu principiile exprimate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu atât mai mult cu cât însăși instanța de contencios european al drepturilor omului a apreciat că legislația română aplică principiile exprimate în jurisprudența internațională referitoare la despăgubirile datorate de către stat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit cărora:

„(1) Pentru imobilele evidențiate în patrimoniul unor societăți comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1) și (2), persoanele îndreptățite au dreptul la despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, corespunzătoare valorii de piață a imobilelor solicitate.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul în care imobilele au fost înstrăinate.

(3) În situația imobilelor prevăzute la alin. (1) și (2), măsurile reparatorii în echivalent se propun de către instituția publică care efectuează sau, după caz, a efectuat privatizarea, dispozițiile art. 26 alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(4) În situația bunurilor imobile preluate cu titlu valabil, înstrăinate sub orice formă din patrimoniul administrației publice centrale sau locale, persoana îndreptățită va notifica organele de conducere ale acesteia. În acest caz, măsurile reparatorii în echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală, prin Încheierea din 7 februarie 2006, a mai sesizat Curtea Constituțională cu aceleași dispoziții legale, invocate de Dorina Gândilă în același dosar, excepție respinsă prin Decizia nr. 641 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 8 noiembrie 2006.

După restituirea dosarului către instanța de judecată și repunerea cauzei pe rol, la termenul de judecată din 23 ianuarie 2007, partea Dorina Gândilă a invocat din nou excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 10/2001, cu motivarea că textul de lege criticat contravine jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, exprimată în Hotărârea *Radu împotriva României*, din 2006, prin raportare la dispozițiile art. 20 din Constituție.

Curtea constată că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, cu examinarea pretensei contrarietăți cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, exprimată în aceeași Hotărâre *Radu împotriva României*, din 2006, excepția de neconstituționalitate fiind respinsă.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că legiuitorul poate reglementa exceptarea de la restituirea în natură a imobilelor preluate de stat fără titlu valabil, în vederea asigurării stabilității raporturilor juridice deja create în cadrul circuitului civil. Opțiunea legiuitorului de a acorda despăgubiri corespunzătoare valorii de piață a imobilelor solicitate nu vine în contradicție cu spiritul Legii nr. 10/2001, și anume cu caracterul reparator consacrat de aceasta, fiind în deplină concordanță cu art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Mai mult, prin aceeași decizie, Curtea s-a referit la jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, invocată și în prezenta cauză, și a reținut că instanța de contencios european a apreciat asupra cadrului normativ existent în materia legilor reparatorii privind proprietatea, arătând că „aplică principiile exprimate în jurisprudența internațională, judiciară sau arbitrală referitoare la despăgubirile datorate în caz de acte ilicite și confirmate în mod constant în jurisprudența Curții europene referitoare la privațiunile ilegale sau *de facto* (...)”.

Curtea constată că Decizia nr. 641 din 5 octombrie 2006 are autoritate de lucru judecat, obiectul, cauza și părțile fiind aceleași atât în cazul excepției anterior soluționate, cât și în prezenta excepție. În concluzie, partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, pentru aceleași considerente, deoarece, fiind contrară puterii lucrului judecat, ea este inadmisibilă. Decizia Curții Constituționale, pronunțată în aceeași cauză, este obligatorie potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, având în vedere că motivele care au justificat-o sunt aceleași.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție invocată de Dorina Gândilă în Dosarul nr. 26.983/1/2004, număr în format vechi 8.257/2004, al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

